

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 2628/2022
21.09.2022. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јасминке Станојевић, председника већа, Бисерке Живановић и Споменке Зарић, чланова већа, у парници из радног односа тужиље АА из ..., чији је пуномоћник Илија Ђурђевић, адвокат из ..., против туженог „FRESENIUS MEDICAL CARE SRBIJA“ ДОО Вршац, кога заступа Ивана Дишовић, адвокат из ..., ради поништаја решења о отказу уговора о раду и враћања на рад, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 3371/21 од 10.11.2021. године, исправљеној решењем Гж1 3371/21 од 24.01.2022. године, у седници одржаној дана 21.09.2022. године, донео је

ПРЕСУДУ

ПРЕИНАЧУЈЕ СЕ пресуда Апелационог суда у Београду Гж1 3371/21 од 10.11.2021. године, исправљена решењем Гж1 3371/21 од 24.01.2022. године, тако што се **ОДБИЈА** као неоснована жалба тужиље и потврђује пресуда Основног суда у Вршцу П1 156/18 од 28.06.2018. године.

ОБАВЕЗУЈЕ СЕ тужиља да туженом накнади трошкове ревизијског поступка у износу од 33.000,00 динара у року од 15 дана од дана пријема пресуде.

Образложење

Пресудом Основног суда у Вршцу П1 156/18 од 28.06.2018. године, ставом првим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиље да се као незаконито поништи решење туженог број ... од ...2014. године о отказу уговора о раду тужилји и да се тужени обавезе да тужилју врати на рад, као и да се обавезе тужени да тужилји накнади трошкове парничног поступка. Ставом другим изреке, обавезана је тужиља да туженом на име трошкова парничног поступка исплати износ од 113.924,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 3371/21 од 10.11.2021. године, ставом првим изреке, која је исправљена решењем Гж1 3371/21 од 24.01.2022. године, преиначена је пресуда Основног суда у Вршцу П1 156/18 од 28.06.2018. године, тако што је поништено као незаконито решење туженог број ... од ...2014. године и обавезан тужени

да тужиљу врати на рад, те је одбијен захтев туженог за накнаду трошкова парничног поступка, а тужени обавезан да тужиљи накнади трошкове парничног поступка у износу од 208.500,00 динара.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени је изјавио ревизију због битних повреда одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Испитујући правилност побијане пресуде на основу члана 408. Закона о парничном поступку („Службени гласник Републике Србије“ број 72/11, ... 55/14), Врховни касациони суд је нашао да је ревизија основана.

У поступку доношења побијане пресуде нису учињене битне повреде одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. Закона о парничном поступку, на које Врховни касациони суд пази по службеној дужности.

Према утврђеном чињеничном стању, тужиљи, у радном односу код туженог на пословима радника у ... А решењем туженог ... од ...2014. године отказан је уговор о раду због повреде радне обавезе утврђене општим актом послодавца и то предузимања било које радње на раду или у вези са радом, а у којој се стичу обележја кривичног дела привредног преступа и прекршаја, са образложењем да је тужиља дана ...2014. године у току радног времена у просторијама туженог од запослене ББ, такође запослене код туженог, противправно отуђила две кредитне картице и одређена новчана средства, а затим је са текућег рачуна оштећене који се води код „Ванса ...“ АД Београд, противправно подигла новчана средства у висини од 6.000,00 динара, након чега је против тужиље покренут предистражни поступак и овлашћено службено лице је код ње пронашло одузете картице и новац, да би после тога био покренут истражни поступак од стране надлежног јавног тужиоца. Утврђено је и то да је пресудом Основног суда у Вршцу К 304/15 од 20.11.2015. године тужиља оглашена кривом због извршења кривичног дела крађа из члана 203. став 1. КЗ и кривичног дела фалсификовање и злоупотреба платних картица из члана 225. став 4. у вези става 2. КЗ, па је осуђена на новчану казну и изречена је мера безбедности обавезног психијатријског лечења на слободи, која пресуда је преиначена пресудом Апелационог суда у Београду Кж1 169/2016 од 10.12.2016. године, само у односу на казну, те је тужиљи изречена условна осуда, а радње због којих је оглашена кривом су исте због којих јој је отказан уговор о раду.

Полазећи од утврђеног чињеничног стања, првостепени суд је закључио да тужени захтев тужиље за поништај оспореног решења о отказу уговора о раду није основан, налазећи да је у кривичном поступку који је правноснажно окончан утврђена кривична одговорност тужиље и утврђена њена урачунљивост, те како је парнични суд везан за осуђујућу пресуду кривичног дела и за утврђење кривичног суда у погледу урачунљивости, то је закључио да је тужиља била способна да схвати значај својих дела и поступака за које је оглашена одговорном и да је истој правилно на основу решења отказан уговор о раду у складу са Законом о раду.

Другостепени суд је преиначио првостепену пресуду и поништио оспорено решење о отказу уговора о раду тужилји од ...2014. године, налазећи да у моменту доношења овог решења о отказу уговора о раду тужилја није била правноснажно осуђена за извршење кривичног дела крађа, фалсификовање и злоупотреба платних картица, јер је пресудом Основног суда у Вршцу К 304/15 од 20.11.2015. године због извршења кривичног дела крађа из члана 203. став 1. КЗ и кривичног дела фалсификовање и злоупотреба платних картица из члана 225. став 4. а у вези става 2. КЗ ова пресуда постала правноснажна дана 10.02.2016. године, па јој уговор о раду није могао бити отказан због предузимања радњи којима се стичу обележја кривичног дела, јер је оглашен кривом више од годину дана од дана извршења наведених радњи, а повреда радне обавезе из члана 26. тачка 21. Уговора о раду, односно члана 80. став 1. тачка 21. Колективног уговора везује се за утврђење постојања кривичног дела.

По оцени Врховног касационог суда овакво становиште другостепеног суда се не може прихватити.

Одредбом члана 179. став 1. тачка 1. и 2. Закона о раду прописано је да послодавац може запосленом да откаже уговор ако за то постоје оправдани разлози који се односе на радну способност запосленог и његово понашање и то ако не остварује резултате рада или нема потребна знања и способности за обављање послова на којима ради, ако је правноснажно осуђен за кривично дело на раду или у вези са радом, а док је ставом 2. тачка 1. овог члана Закона прописано да послодавац може запосленом да откаже уговор о раду који својом кривицом повреди радну обавезу, ако несавесно, немарно извршава радне обавезе. Ставом 3. тачка 8. овог члана Закона прописано је да послодавац може да откаже уговор о раду запосленом који не поштује радну дисциплину прописану актом послодавца, односно ако је његово понашање такво да не може да настави рад код послодавца.

Тужилји је стављено на терет извршење повреде радне обавезе предузимање било које радње на раду и у вези са радом у којој се стичу обележја кривичног дела, привредног престапа и прекршаја (члан 80. став 1. тачка 21. Колективног уговора и члан 26. став 1. тачка 21. Анекса уговора о раду закљученог између парничних странака). Због тога није правилан закључак другостепеног суда да је тужилји отказан уговор о раду због учињеног кривичног дела на раду и у вези са радом прописаног чланом 179. став 1. тачка 1. Закона о раду („Службени гласник Републике Србије“ број 24/05) из ког разлога јој није могао исти бити отказан без претходно донете правноснажне осуђујуће пресуде.

Међутим, Врховни касациони суд налази да је ревизијом побијана другостепена пресуда заснована на погрешној примени материјалног права. Наиме, у овом случају понашање тужилје – да је критичном приликом противправно одузела платне картице од друге запослене и неовлашћено код банке подигла новац, представља понашање због кога она као запослена више не може да настави рад код послодавца, па по схватању овога суда описане радње не могу се квалификовати као разлог из члана 179. став 1. тачка 1. Закона о раду, јер у време доношења оспореног решења није постојала осуђујућа кривична пресуда. Оне представљају отказни разлог из тачке 8. става 3. члана 179. Закона о раду. Такође, с озбиром на налаз и мишљење вештака да је тужилја била способна да схвати значај свог

дела и свесна својих поступака и последица, правилно је за повреде које су јој стављене на терет оспореним решењем туженог, отказан уговор о раду.

Имајући у виду изложено, погрешно је другостепени суд применио материјално право када је преиначио првостепену пресуду поништио оспорено решење о отказу уговора о раду тужилји и обавезао туженог да тужилју врати на рад.

Сагласно изложеном, а на основу члана 416. став 1. ЗПП одлучено је као у ставу првом изреке.

Одлука садржана у ставу другом изреке, донета је применом одредбе члана 165. став 2. у вези члана 153. став 1. и члана 154. ЗПП. Туженом су досуђени трошкови ревизије у износу од 33.000,00 динара за састав ревизије применом Адвокатске и Таксене тарифе.

**Председник већа-судија
Јасминка Станојевић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић